Insistint no n'hi ha prou

El Girona perd a casa i haurà de golejar al Ciutat de València si vol superar el seu sostre en la copa

Els de Machín van buscar sovint el gol però no van tenir encert contra un rival molt efectiu

Ramalho, lamentant-se despr s d na gran ocasi , amb resposta espectacular d ier
Foto: QUIM PUIG.

Alleujat en la lliga, el Girona es prenia la copa també d'una altra manera. Sense el perill que una relliscada li fes minvar gaire l'estat d'ànim, i amb la possibilitat que un grapat de jugadors acumulessin minuts de qualitat. La imatge no va ser dolenta, però el resultat, sí. Com a mínim per superar el sostre en la copa, perquè farà falta una senyora remuntada al Ciutat de València, després que el Llevant fes valer un grau alt d'efectivitat, injectant verí en moments de domini dels gironins.

Era dia de proves i oportunitats, i Machín s'hi va afegir amb proves com la de situar Marc Muniesa a l'eix de la defensa –un altre molt bon paper del lloretenc en el seu retorn– o formar un doble pivot d'esquerrans, amb Timor i Granell. I assumint també algun risc, principalment la titularitat de Pablo Maffeo, a causa de la descompensació als carrils. Com era de preveure, el partit va començar amb un ritme que no tenia res a veure amb qualsevol de lliga. Els va costar, als uns i als altres, trobar continuïtat en el joc i associacions productives en un primer quart d'hora que va fer témer un partit llarg i ensopit. L'única aparició en els primers 15 minuts va ser arran d'una passada de Douglas a Olunga, que va provar un xut obstaculitzat per Rober Pier.

Va costar, però el guió es va anar enriquint de mica en mica. Dues bones centrades en una mateixa jugada dels dos carrilers, Mojica i Maffeo, no van trobar per poc Olunga. En la primera, el kenyà no va entrar amb prou ganes. I en la segona, Oier va sortir amb seguretat. El Girona s'animava. Marlos va exhibir velocitat en una passada llarga de Carles Planas, en què el colombià va arribar fins a l'àrea però va veure com Cabaco li avortava el xut. El públic va apujar els decibels arran d'una entrada duríssima a Mojica. Els gironins ja feia estona que havien intensificat el domini. Però el que va arribar és el 0-1. Morales va conduir un contraatac i, seguit per Ramalho, va fer el que va voler i va esperar el moment precís per trobar dins l'àrea Boateng. El punta no va perdonar davant de Bounou (40').

L'estrip hauria estat més gros si Bounou no hagués tret poc després una molt bona mà per evitar el 0-2, que hauria tingut els mateixos protagonistes. Morales havia tornat a trobar l'espai per a Boateng. L'extrem visitant, que havia agafat la moto, va acabar d'acaparar protagonisme abans del decans en frenar de manera descarada Maffeo per tallar un altre contraatac. Els gironins van tancar la primera meitat sense haver fet cap xut entre els tres pals ni haver tingut cap gran ocasió, però amb la sensació d'haver rebut força càstig pel que hi havien posat.

La segona meitat va començar amb una ocasió clamorosa de Jonas Ramalho, que va quedar sol al segon pal en una falta lateral penjada per Douglas Luiz. Només la intervenció espectacular d'Oier va evitar l'1-1. Amb un retoc

mínim –David Timor va fer de pivot per davant de la defensa, amb Granell i Douglas Luiz d'interiors, i Marlos al costat d'Olunga en punta–, els gironins van tenir la iniciativa i van buscar l'empat. Amb Mojica estès per culpa d'una altra entrada molt dura (i tampoc castigada), Ramalho va habilitar Olunga, però la rematada de cap del kenyà va ser molt tova.

Els faltava encert, però els blanc-i-vermells insistien. Olunga va fer una bona recuperació dins l'àrea visitant i va buscar al punt de penal Marlos. El colombià es va estirar i va arribar a rematar, però sense poder posar-hi prou bona direcció. I, com ja havia passat en la primera meitat, el domini dels gironins va contrastar amb un gol dels visitants. En un còrner, Doukouré va entrar amb força i va fer una rematada que Bounou, tot i tocar-la, no va rebutjar (62'). El 0-2 va fer mal, tot i que el Girona va mirar de reaccionar. El públic es va irritar amb decisions arbitrals poc comprensibles, com alguna targeta que es va estalviar. Ja en la recta final, Oier va escopir un xut de falta directa de Borja. Un altre xut de lluny, d'Aday, tampoc va inquietar gaire el basc, que va tenir més feina, però la va tornar a resoldre bé, en una rematada de Kayode. No hi va haver manera de marcar.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 27-10-2017 Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1269523-insistint-no-n-hi-ha-prou.html